

Discovery Bible Study

1. Co je to „Discovery Bible Study“?

Jde o nástroj hnutí, které je v současnosti rozšířeno po celém světě pod různými názvy.¹ Jedná se o studium Bible v malých skupinkách, které vede posluchače k Bohu. Pracovně pro nás jsme toto hnutí nazvali „Rodinným čtením Bible“. Čtení přímo v rodině není podmínkou, ale často probíhá právě tam. Důležitý je **vztah důvěry ve skupince, který rodinné prostředí připomíná**.

Rodinné čtení Bible je vlastně evangelizační metoda, která vznikla v prostředí Jednoty baptistů. V současné době se ukazuje, že může fungovat v různých podmínkách po celém světě. Pro nás je důležité, že toto hnutí je založeno na poctivém studiu Bible, které vede k rozhodnutím pro Boha. **Není založeno na vyučování a vysvětlování věrouky**, ale na objevování a pochopení. Vedoucí zde nevystupuje jako učitel, ale jako průvodce. Nemusí to být placený zaměstnanec církve, může to být kdokoli z nás. Vedoucí skupinky se modlí za jednotlivé členy, dává prostor Duchu svatému a důvěřuje, že Duch svatý má tu moc přivést lidi k Bohu, dotknout se jejich srdce a proměňovat je k Božímu obrazu. Proč? Protože sám na sobě to už prožil a ví, že Bůh lidi miluje, že je jejich Stvořitelem i Vykupitelem, že mu na nich záleží.

Existuje mnoho evangelizačních metod a „Rodinné čtení Bible“ je jen jednou z nich. **Má však předpoklady fungovat i tam, kde lidé o sobě říkají, že jsou ateisté nebo mají v představách zkreslený obraz Boha**. Dává lidem možnost svobodné vůle a vlastních rozhodnutí. Ze zkušeností vím, že může přinést dobré výsledky i u nás v naší zemi. Proč ji tedy nezkusit?

2. Čím se liší od jiných programů?

Někteří vkládají své naděje pouze do masových evangelizací. Ale masy stále nikde. Doba se změnila. Vyzkoušeli jsme už několik různých způsobů a zdá se nám, že lidé v našem okolí nejsou pro to připraveni. Zkousíme tedy různé „mostové programy“, máme mnoho přátel, za které se modlíme a toužíme přinést evangelium i do našich rodin našim blízkým. Ale jak? Někdy používáme konfrontaci a vysvětlování, jak se věrouka naší církve liší od věrouk jiných církví. V zápalu boje zapomínáme na to, že **lidé potřebují slyšet evangelium**, ve kterém je obsaženo všechno podstatné. Pokud lidé uvěří Ježíši a nechají se vést Písmem, bude v nich formovat jejich nové názory a správný vztah k Bohu, sobě samému i druhým lidem. Bude z nich vychovávat živé a zdravé křesťany.

¹ Discipleship Multiplication, Church Planting Movement

Vraťme se zpět k masovým evangelizacím. I ty jsou založeny na poznání evangelia. To se však děje formou přednášek, sdělováním poznané pravdy druhým. **Bez osobního vztahu je však toto poselství často nepřenositelné.** Navíc **pokud lidé jen sedí a poslouchají, vede je to k pasivitě a nevychová to z nich zralé křesťany ochotné a schopné sloužit druhým.** Svět dnes nepotřebuje zástupy lidí, kteří se pouze jednou za týden sejdou v nažehlených košilích v modlitebnách. Jsme sice adventisté sedmého dne, ale nejsme adventisty jen sedmý den v týdnu. Máme jimi být stále. Dnešní nemocný svět potřebuje služebníky, kteří půjdou mezi lidi, stanou se solí světa a světlem pro zbloudilé, kteří se budou za druhé modlit a nabídnou jim pomoc, svůj zájem o ně, část svého času a energii, a kteří je krůček po krůčku povedou cestou víry.

Známe i podobné programy čtení Bible. Tento se mi líbí proto, že **začíná „od Adama“.** Začíná stvořením, představuje Boha jako Stvořitele, milujícího Otce a zároveň Zachránce. Ukazuje, co všechno Bůh pro člověka připravil a jak se k němu člověk, svedený hadem obrátil zády. Představuje Boží zaslíbení a vysvětluje svatynňovou službu. S tím, jak se člověk krok za krokem setkává s nezměrnou Boží láskou, Bůh mu předkládá i své požadavky a seznamuje jej s Desaterem jako mantinely pro zajištění bezpečného života na této hříchem zamořené zemi. **Ježíš Kristus je zde představován ve světle Starozákonních textů** a čtenář může nahlédnout, jak On jako Bůh, který sestoupil na naši zem, jednal s lidmi, jak je miloval až do úplné krajnosti, do ukřižování lidmi, které přišel zachránit. Zároveň čtení biblických příběhů ukazuje, že Ježíš je tím, který má moc i nad smrtí. Je schopen vzkřísit a je vzkříšen z mrtvých. Pro ty, kteří Mu uvěří, chystá nejenom lepší budoucnost na obnovené, hříchu zbavené zemi, ale nazývá je svými dětmi a pozývá je už teď a tady k životu ve svém království.

Toto je tedy obsah evangelia a účastníci skupinek se s ním seznamují. Nezískávají jenom věcné poznání. **Studium je vedeno formou objevování a začleňování objeveného do osobního života** všech členů skupinky. Lidé, kteří se programu účastní, jsou také povzbuzováni k tomu, aby příběhy dále promýšleli, pokoušeli se je převyprávět a pochopit, a aby to, co získali, předali dalším. Tak tento program vede k aktivitě všech, kteří jsou do něj zapojeni.

To, že začínáme se čtením Písma u prvních příběhů Starého zákona, je **předpokladem správného pochopení evangelia.** Čtenáři vnímají odlišnost kultury ve starozákonní době a hledají principy, které jsou nadčasové. Díky tomu může Písmo promluvit i do jejich vlastního života. **Když pochopí tyto principy a když pochopí evangelium, mohou pochopit později i poselství všech dalších biblických příběhů.**

Na této metodě se mi líbí i to, že **skupinka není závislá na svém vedoucím, ale na Bohu**. Vedoucí se modlí za jednotlivé členy a vede je k tomu, aby byli otevření Božímu působení.

Ve chvíli, kdy skupinka projde celým programem, může se rozhodnout, jak bude dále pokračovat. Např. pomocí studia příběhů Janova evangelia se může dále zdokonalovat ve službě, kterou už vlastně začala na začátku setkávání, ale může i růst ve víře. Také se může scházet k oslavě Boha (bohoslužbám) s dalšími podobnými skupinkami a založit tím nové společenství. V něm se lidé budou také sdílet o tom, jak Hospodin v jejich životě jedná, společně se modlit za další lidi kolem sebe a plánovat další službu.

3. Co je principem tohoto programu studia Bible?

Program rodinného studia Bible vede k tomu, že **lidé, kteří se setkávají nad Písmem, získávají už od prvních setkání DNA křesťana**. Všimněte si, prosím, že v přírodě má malé semínko i vzrostlý strom, zárodek kuřete ve skořápce i dospělý kohout stejné DNA. Jaké DNA má mít křesťan? K čemu jsou lidé ve skupinkách vedeni už od prvního setkání?

- Hledat důvody k **vděčnosti**.
- Všimnout si potřeb druhých, být ochotný pomoci, učit se **pomáhat**.
- Učit se **naslouchat**.
- Číst biblické příběhy a uvažovat o nich vcelku, **nevytrhávat verše z kontextu** a nepoužívat je ke zdůvodňování a obhajování vlastních představ.
- **Brát Písmo vážně**.
- Být otevřený **změnám ve svém životě**.
- **Sdílet se s druhými**

4. Kdo se může čtení zúčastnit?

Rodinného čtení Bible se může účastnit každý, kdo má chuť a dovede si pro to udělat čas. Nezáleží na věku ani na vzdělání. **Společnému čtení se nebrání ani lidé, kteří o sobě říkají, že jsou ateisté**. Nikdo jim zde totiž nevnučuje vlastní názory, jde jen o to, že naslouchají příběhům a uvažují, jak se mohou dotýkat jejich vlastního života.

5. Jaké jsou podmínky účastníků studia?

První podmínkou je, vzít program vážně. Pokud by se chtěl skupinek účastnit někdo, kdo si bude neustále ze všeho dělat legraci nebo bude úmyslně rozbíjet vztahy, není dobré v tomto složení skupinky dále pokračovat.

Další podmínkou je, hlavně v rodinách, aby jednotliví účastníci nebyli za to, co řeknou, napomínáni, aby je neustále někdo neopravoval, nepoučoval nebo se jim nesmál.

Někdy může také nastat problém, účastní-li se skupinky někdo z věřících, kdo nezná její pravidla. Stává se, že jako věřící zapomínáme, jak dlouho už poznáváme Boha a jak nám bylo nepříjemné, když nás někdo do něčeho nutil a přesvědčoval nás o věcech, které nám nepřipadaly důležité nebo dokonce pravdivé. Je škoda, když se nedovedeme **vžít do situace těch, kteří teprve začali Bibli poznávat**. Řešením je nastavení pravidla, které postaví všechny účastníky skupinky na stejnou úroveň. Toto pravidlo zní: *„Budeme si povídat pouze o tom, co říká dnešní text a své názory můžeme podpořit jen texty, které předcházejí a se kterými se všichni členové skupinky už dříve seznámili. Své názory a tvrzení nebudeme podepírat texty, které v Bibli následují.“* To platí i pro vedoucího skupinky. Ne, že by to bylo dogma, které se nesmí nikdy a za žádné situace porušit. Ale toto pravidlo lidem cestu poznávání Boha skrze Bibli ulehčuje.

6. Jak se věnovat dětem, které jsou přítomné?

I děti mají na rodinných skupinkách čtení Bible své místo. Práce s nimi se odvíjí od toho, jak jsou staré. Pokud jsou to **předškolní děti**, necháme rodiče, aby sami navrhli, jak by mohlo setkání probíhat. Může to být například tak, že rodiče spolu s vedoucím zapojí dítě do opakování minulého příběhu a potom při čtení nového příběhu si mohou děti kreslit nebo vymalovávat obrázek k příběhu, který se právě čte. To jim pomůže ve ztišení a koncentraci. Při shrnutí a aplikaci se bere v úvahu vyspělost dětí.

Pro **děti, které chodí do školy**, nebývá účast na skupince problém, pokud:

- program má spád a není zbytečně dlouhý;
- ve skupince jsou přátelské vztahy.

Při kladení otázek necháváme děti odpovídat jako první. Je to proto, aby děti neopakovaly odpovědi druhých a také proto, že jejich vlastní, často velmi upřímné odpovědi, mohou být pro ostatní inspirací a povzbuzením.

Starší děti můžeme zapojit spolu s ostatními účastníky i do vedení skupinky a podle uvážení můžeme **povzbuzovat i je k tomu, aby si samy založili novou skupinku se svými kamarády**. Mohou se z toho hodně naučit.

7. Jak najít zájemce o čtení Bible?

Na prvním místě jsou modlitby, pak modlitby a potom modlitby. Pokud nás potom neosloví lidé sami, je čas, abychom je oslovili my. Způsob, jak lidi oslovit, není složitý. Je

však důležité, abychom si jej nejdříve s někým nacvičili. Potom jsou rozhovory přirozené a bez stresů.

Jak tyto rozhovory probíhají? Každý z nás začíná ráno sám u sebe ztišením a čtením Písma. Každý den tak můžeme být potěšeni a povzbuzeni Božím slovem. V modlitbě se ptáme: „Pane, kdo další potřebuje tato slova ke svému potěšení a povzbuzení slyšet?“ Pak **nasloucháme Bohu i lidem kolem nás** a možná najdeme někoho, komu můžeme říci, co jsme dnes ráno v bibli četli. Věta, kterou začneme, má být **pouze nabídkou**. Pokud nám dá člověk, se kterým si povídáme, jakýmkoli způsobem najevo, že ho toto téma nezajímá, nebudeme pokračovat. Nelze nikomu vnucovat naše téma rozhovoru. Ale můžeme se za něj modlit dále² a někdy příště to zkusit znovu. Ale jistě se setkáme i s lidmi, které bude duchovní téma rozhovoru zajímat. Těm můžeme **zkusit nabídnout setkávání nad Bibli a také jim povědět, že je mnohem zajímavější a podnětnější, když se setkává více lidí. Možná mají své přátele, kteří se budou chtít těchto setkání také účastnit.**

V Bibli jsou popisováni lidé, kteří, když byli osloveni, sami přivedli další. Mohli bychom je nazvat „lidmi pokoje“. Podobně mohou vzniknout i skupinky druhé a další generace, když **ti, kteří se schází nad Písmem, budou oslovovat lidi, o kterých si myslí, že by jim vztah s Bohem prostřednictvím studia Bible mohl přinést radost a pokoj. Jejich vlastní aktivita je pro jejich přátele a rodinu autentičtější než svědectví sebelépe vyškoleného pracovníka.** Takovéto „lidé pokoje“ poznáváme například z příběhů o uzdraveném posedlém v Gerase, Kornéliovi, ženě Samaritance a dalších. Tímto způsobem může Hospodin využít naši službu i v naprosto odlišném prostředí, než do kterého patříme. Lidé pokoje jsou potom prostředníky, kteří otevírají Kristu své rodiny a přivádějí k Bohu další.

Někteří z nich mohou časem zjistit, že jim oslovování lidí přináší zvláštní radost, poznají, že mají k tomu obdarování. I tímto způsobem mohou být osloveni lidé, které jsme předtím neznali.

8. Kde se setkávat?

Setkávat se mohou účastníci studia kdekoli. Je dobré vybrat prostředí, ze kterého nemají účastníci obavy, kde se cítí svobodně a bezpečně. **Nejlépe, když si skupinka sama zvolí místo setkávání,** které je pro ni nejlepší. Některé lidé nemají problém přicházet do církevního prostředí, jiní preferují spíše prostory **klubů**. Výborné je setkávání formou návštěv **v rodinách**, ale fantazii se meze nekladou. Mohou například vzniknout skupinky,

² Osvědčený způsob je vybrat si 5 lidí, za které se modlím po dobu 3 měsíců. Pokud nezareagují, vyberu jiné.

které se budou scházet v přírodě na vycházkách a výletech, **na zahradě, v parku, v čajovně**, na hřišti apod.

Můžeme se **modlit za to, aby zájem o poznávání Bible vzešel i z účastníků jiných setkávání**, například jazykových kurzů, klubů maminek, pokračování programu „Za obzorem“ a podobně. V tomto případě se skupinky setkávají tam, kde jsou na to už zvyklé.

9. Jak často se setkávat?

Jak často se bude skupinka setkávat, to záleží na jejích členech a na prostředí. V rehabilitačních ústavech a podobném prostředí se mohou účastníci studia setkávat, pokud budou mít k tomu chuť a dostatek sil, třeba každý den. Je to místo, kde lidé více o Bohu přemýšlejí, mohou mít na čtení a podvečerní setkávání i více času, ale také vědí, že jsou tam jen omezenou dobu a pokud chtějí toto čtení absolvovat, věnují tomu i odpovídající energii.

Běžnější je ale čtení v rodinách nebo **rodinných skupinkách** s lidmi, kteří chodí do zaměstnání. Tam je nejvhodnější nabídnout setkávání **jednou týdně**, ale i tady záleží na tom, jak se skupinka předem domluví. Vedoucí by měl umět reagovat i na aktuální situaci a vzniklé potřeby skupinky. Na závěr každého setkání dává k tomu prostor otázkou: „Kdy se chcete příště sejít?“

10. Jaký používat při studiu překlad Bible?

To, jaký překlad Bible účastníci používají, není při tomto programu důležité. Všechno se odvíjí od jejich potřeb a osobních zkušeností. Nejvhodnější je, když používají takový překlad, kterému dobře rozumí a důvěřují mu. Někdy je **dobré, když ve skupince je více překladů**. Vedoucí může některý z těchto překladů preferovat, ale neměl by prosazovat překlad Bible, který on sám používá, za jediný správný. Větším **problémem by mohlo být používání knih, ve kterých jsou příběhy pouze převyprávěny** (např. Slovo na cestu, Průvodce životem) a nejsou tedy překladem Bible v pravém slova smyslu.

11. Jak vybrat části Bible ke čtení?

Ani výběr a seřazení jednotlivých úseků pro čtení není dogmatem, kterým musí každá skupinka projít a od kterého se nesmí odchýlit. Vypsání úseky jsou návrhem, který vychází ze **tří podmínek**:

- **aby studium začalo stvořením a postupovalo napříč Biblí;**
- **aby nesly zvěst evangelia;**
- **aby tvořily logický celek – byly shrnutím tzv. velkého příběhu Bible.**

Pokud bude vedoucí chtít u některého z bodů zůstat déle nebo jej zkrátit případně zařadit jiné, je to na jeho volbě. On sám je zodpovědný před Bohem za to, co bude s lidmi probírat a jak. Také nemusí mít obavy z výměny, zvláště novozákonních, za jiné podobné příběhy. Níže uvedený seznam je tedy pouze návrhem.

1. Genesis 1,1-31; 2,1-3: Stvořitel a stvoření.
2. Genesis 2,4-24: Stvořitelova péče o člověka.
3. Genesis 3,1-13: Neposlušnost.
4. Genesis 3,14-24: Trest a milost + opakování předchozích příběhů.
5. Genesis 6,5-22: Jak Bůh jedná s lidmi.
6. Genesis 7,1- 8,1: Odsouzení a záchrana.
7. Genesis 9,8-17: Boží smlouva s celou zemí + opakování předchozích příběhů.
8. Genesis 12,1-7: Genesis 15,1-6: Hospodin žehná Abrama/Abramovi.
9. Genesis 22,1-19: Nepochopitelný příběh: obětování syna.
10. Exodus 12,1-28: Bůh zachraňuje svůj lid + opakování předchozích příběhů.
11. Exodus 20,1-21: Boží přikázání.
12. Leviticus 4,1-35: Oběti za hřích.
13. Izajáš 53,1-12: Hospodinův služebník.
14. Lukáš 1,26-38: Narození Ježíše.
15. Jan 1,14-37: Ježíšův křest + opakování předchozích příběhů.
16. Matouš 4,1-11: Pokušení na poušti.
17. Jan 3,1-21: Ježíš a Nikodém.
18. Jan 4,7-30; 4,39-42: Ježíš a samařská žena.
19. Lukáš 5,17-26: Ježíš a ochrnutý člověk.
20. Marek 4,35-41: Ježíš tiší bouři + opakování předchozích příběhů.
21. Marek 6,1-29: Ježíš a muž posedlý démony.
22. Jan 11,1-44: Vzkříšení Lazara.
23. Matouš 26,17-29: Velikonoční večeře + opakování předchozích příběhů.
24. Matouš 27,27-54: Na kříži.
25. Lukáš 24,1-35: Zmrtvýchvstání.
26. Lukáš 24,36-53: Vystoupení na nebesa.
27. Skutky 10,24-48: Šíření evangelia.
28. Shrnutí celého příběhu.
29. Zjevení 21,1-7; 22,1-4: Návrat na počátek.

Díky tomu, že studium Bible začíná od základů, od kořenů, mohou tuto společnou cestu nastoupit lidé s různým zázemím, z různých kultur a s různým přesvědčením. Toto studium jim představí biblický základ křesťanství a pomůže jim očišťovat jejich představy o Bohu od různých zkreslení a pověr.

12. Jaká je role vedoucího skupinky?

Vedoucí skupinky je jejím patronem a koordinátorem, tím, kdo touží po tom, aby se Boží království tady na zemi šířilo. K čemu tedy mají směřovat modlitby vedoucího? Určitě by na prvním místě měly být chvály a oslava Hospodina. Inspirací celých modliteb mohou být slova modlitby „Otče náš“ popsané v Matoušově evangeliu 6,9-15.

Vedoucí také prosí za:

- za **sebe**, osobní vztah s Bohem, poslušnost, očištění pro službu;
- za **svou rodinu**, za její podporu a toleranci, za budování vzájemných vztahů, spolupráci ve službě;
- za **členy „své“ skupinky**, jejich rodiny a přátele;
- za **jednotlivá setkání**, jejich klidný průběh;
- za **nové kontakty**;
- za to, aby mu Pán dal další **spolupracovníky, které by mohl připravit k podobné službě** a potom, stane-li se tak, modlí se za ně, jejich rodiny, přátele, skupinky a to, aby i oni chtěli připravit pro službu další.

Protože se služba může během krátké chvíle rozvinout do velké šíře, vede si vedoucí skupinky záznamy o kontaktech a probraných „lekcích“ a je dobré, když si sestaví modlitební kalendář. **Modlitby jsou opravdu tím nejdůležitějším, na čem celá tato služba stojí.**

13. Co není úkolem vedoucího skupinky?

Úkolem vedoucího není být autoritou a za každou cenu všechno hned vysvětlit. Není dobré, když vedoucí je natolik sebevědomý, že všechno, co není podle jeho představ, opravuje a dokazuje, jak by to mělo být. Úkolem vedoucího není ani kritizovat jednání a myšlení druhých, ale přivádět je do Boží blízkosti.

Také by si měl uvědomit, že to není jeho, ale Boží zásluha, že se lidé chtějí setkávat nad Biblí a že by měl podle příkladu Jana Křtitele časem **ustupovat do pozadí a nechat promlouvat Boha** (Janovo evangelium 3,25).

14. Jaké otázky má vedoucí klást?

Kladení otázek je při poznávání Bible velmi důležité. Dobrý učitel ví, že otázky jsou důležitější než odpovědi. **Správně položené otázky vedou k přemýšlení a postupnému chápání.** Je vhodné, aby se lidé sami naučili klást studovanému textu otázky.

Důležité je, aby si vedoucí skupinky uvědomil, že biblické texty nebyly prvotně určeny nám, čtenářům v České republice ve 21. století, ale že tyto texty byly vytvořeny pro posluchače ve zcela jiné době a jiné kultuře. To, že nás Biblické texty oslovují je proto, že Boží slovo je živé a mocné (Židům 4,12). Díky působení Ducha svatého mohou lidé nacházet podobnosti v životě biblických postav a sebe sama. Zároveň **mohou v biblických příbězích nacházet věčné pravdy o Bohu více než z pouček nebo věroučných článků.** Záleží na tom, jestli jsou ochotni se ztišit, naslouchat textu a hledat odpovědi na položené otázky. Členové skupinky **uvažují nad tím, co jim text chce / může povědět o Bohu a o lidech, kteří se v příběhu objevují, co se z něj dozvídají o lidech obecně.**

To ale nejsou jediné otázky. Povídali jsme si už o tom, že **lidé na počátku setkání mají mít stejné DNA jako zralí křesťané.** Pro podporu toho a **jejich osobní růst** i růst skupinek se kladou na setkání i otázky, které tomu napomáhají:

- Za co jste dnes vděční?
- Jaké jsou vaše potřeby / potřeby lidí kolem tebe?
- Můžete zopakovat minulý příběh?
- Zkoušeli jste z něj něco aplikovat?
- Vyprávěli jste ho někomu? (Tato a předchozí dvě otázky se pokládají až od druhého setkání.)

Po čtení příběhu se vedoucí ptá dalšími otázkami:

- Kdo z vás by chtěl zopakovat dnešní příběh?
- Co je v textu pro tebe nového / zajímavého?
- Co tento text říká o Bohu?
- Co říká text o lidech?
- Co se z něj mohu naučit?
- Je někdo, komu bys mohl příběh vyprávět?

15. Kam studium směřuje?

Často se lidé na začátku ptají, co mohou od čtení Bible ve skupinkách očekávat a jaký s nimi máme záměr. Poznávání biblických příběhů není ničím, co by lidi nějakým způsobem vůči nám nebo církvi zavazovalo. Lekce se také nedají vnímat jako

seznamování s věroukou Církve adventistů sedmého dne nebo jako příprava ke křtu. **S čistým svědomím můžeme lidem říci, že lekce vedou k poznávání Bible.**

Ze zkušenosti víme, že **poznávání Bible vede lidi dále k Bohu**, k budování dobrých vztahů s lidmi a péči o životní prostředí. Pokud studium Bible zájemce zaujme, může se dále rozvíjet dvěma směry: k prohloubení osobního studia Bible i k tomu, že osloví další a vytvoří nové skupinky biblického studia.

Skupinky, které absolvují tento program, se mohou dále scházet např. ke čtení Janova evangelia a růst společně ve víře i v službě druhým. **Pokud je skupinek více, mohou se pak společně jednou za čas setkávat při bohoslužbách a mohou vést k vytvoření nových skupin nebo sborů.**

(Podle semináře Nathana Becka zpracovala Bronislava Hyvňarová)

Náměty k přemýšlení

- Soustřed' se jen na několik lidí, abys získal pro Krista mnoho. Modli se za ně.
- Očekávej, že s Bohem prožiješ velké věci. Pros ho, aby tě očistil a připravil pro službu.
- Sdílej se pouze tam, kde jsou lidé připraveni slyšet.
- Naslouchej dvěma směry: Bohu i lidem ve tvém okolí.
- Zkus se snížit na úroveň každého, s kým začínáš Bibli číst. Nad nikým se nepovyšuj. Není třeba dokazovat, čemu všemu rozumíš.
- Neber druhým radost z toho, že mohou něco v Písmu objevit.
- Nepoučuj, ale pomáhej objevovat. Nechtěj, aby pochopili všechno hned.
- Nenut' druhé, aby dělali všechno jako ty. Stačí, když jim ukážeš, že bereš Písmo vážně a jsi ochoten Boha poslouchat. Důvěřuj Duchu svatému, že má moc promlouvat ke každému z lidí a vést ho.
- Doprovázej druhé v jejich problémech a starostech, doprovázej je i při obrácení k Bohu. Buď jim oporou.
- Když povedeš lidi k Písmu, Písmo je přivede ke Kristu.
- Nikoho nepodceňuj. Nováček ze skupiny může být v předávání evangelia úspěšnější než vyškolený učitel.
- Co je to misie? Misie je „*svobodné hlásání evangelia jako srozumitelné pravdy a konkrétní lásky mezi všemi národy a ve všech dějinných situacích, aby tímto hlásáním byli lidé pozváni ke svobodné poslušnosti víry.*“